

NOWA POLSKA

Przedpłata
„Nowa Polska” wychodzi
codziennie wiecz. i ko-
sztuje na grudzień zł. 1,-
z odnośnieniem do domu
zł. 1,20 Adres Redakcji i
Administracji Toruń ul.
Wielkie Garbary 21, I pr.
Telefon nr. 259.

Ogłoszenia
20 gr. wiersz milimetr
na stronie 4 łamowej.
Drobne ogłoszenie: napi-
sowe słowo 10 groszy,
każde dalsze słowo 5 gr.
Redaktor przyjmuje co-
dziennie od godz. 5—5.

Pismo niezależne poświęcone obronie

interesów ludności ziem zachodnich

Rok I. Nr. 36

Toruń, niedziela, dnia 31-go grudnia 1933 r.

Cena 7 gr.

U progu Nowego Roku.

Gdy dawniej były ostatnie godziny
starego roku i zbliżała się chwila pow-
stania nowego, życzenia wszystkich
zdawały się zbiegać w jednym punkcie
oby Rok Nowy był szczęśliwszy od
ubiegłego, oby przyniósł wreszcie ko-
niec kryzysu!

Każdy miał oczywiście na myśli
kryzys gospodarczy, nędzę szerokich
mas i swoją własną: biedę wsi, kurcze-
nie się obrotów w handlu i rzemiośle,
wzmagający się z roku na rok ucisk
śruby podatkowej i wszystko to co
składa się na pojęcie kryzysu przecięt-
nego obywatela. Nasłuchiowano skwa-
płiwie, co powiedzą ekonomiści i poli-
tycy: czy poprawi się konjunktura i
kiedy? czy ceny produktów rolnych
wrosną do poziomu opłacalności, czy
ożywi się handel, przemysł i przere-
dzac poczną się rządy bezrobotnych?

Byli tacy, którzy już kilka lat temu
głosili, że miniejszy kulminacyjny punkt
kryzysu, że „przesilenie już się
przesiliło” i następuje poprawa. Na
poparcie tego twierdzenia cytowali
liczne argumenty i kolumny cyfr. Ale
nawet najwymowniejsze argumenty nie
mogły przekonać nikogo o słuszności
tych twierdzeń; na własnej bowiem
skórze każdy zbyt dotkliwie odczuwa,
że położenie staje się z dnia na dzień
coraz krytyczniejsze, coraz groźniejsze.
Toteż posłuch zyskują raczej ci,
którzy głoszą: jest źle, a będzie gorzej.
Nie może nastąpić poprawa, dopóki
wszyscy nie zrozumiemy, że zło tkwi
nie w przemijającej złej konjunkturze,
lecz w samych podstawach zmuszonego
ustroju liberalno - kapitalistycznego.
Dawki marksowsko - socjalistycznych
doktryn chorego nie tylko nie uzdrowiły,
lecz przyspieszyły agonję.

Stary ustrój gospodarczy kona a
wraz z nim schodzi do grobu i ustrój
polityczny. Poprawe, więcej: ratunek
przyniesie nam może tylko ustrój nowy,
na innych zbudowany podstawach.
Przykład daje od lat dziesięciu faszys-
towska Italia, w roku bieżącym rozpo-
częły przebudowę swych podstaw gos-
podarczych hitlerowskie Niemcy, obec-
nie przystępuje do reform ustrojowych
Austria, na swój sposób eksperymentują
St. Zjednoczone.

Polska do nich się nie kwapi; na
razie mówi się tylko o reformie ustroju
politycznego i nawet ta sprawa nie
posuwa się z miejsca. Stronni two
rządzące ogłosiło swe tezy konstytucyj-
ne opozycja wystąpiła z wątpliwościami
„regulaminowymi” i rzecz walkuje się
dalej w ścisłym gronie posłów BBWR.
A kraj czeka, naród czeka na reformy
daleko głębsze, niż te z którymi
wystąpiła sanacja, na przebudowę o
wiele gruntowniejszą, niż ta o której
przebąkuje „zasadnicza” opozycja.
Czeka i zaczyna zastanawiać się,

Zamach na premiera rumuńskiego.

**Ugodzony czterema strzałami padł premier
Duca trupem na miejscu. Zabójcą jest stu-
dent Konstantinescu.**

BUKARESZT, 30. 12. — Wczoraj
wieczorem o godz. 9.30 dokonano za-
machu rewolwerowego na prezesa ru-
muńskiej rady ministrów. Premier Duca
padł trupem na miejscu.

Zamachowiec, student Mikołaj Kon-
stantinescu, strzelił do premiera 4 ra-
zy z rewolweru, trafiając go w głowę.

Zamach miał miejsce w Sinaja.
Sprawca zamachu, dawszy 4 strzały do
premjera, rzucił granat, raniąc dr. Ko-
stinescu, byłego burmistrza Bukaresztu.

Konstantinescu, jak stwierdziło do-
chođenje, miał trzech współników.

Na życzenie króla, zwłoki premiera
przeniesiono do pałacu królewskiego w
Sinaja.

Minister oświaty Angielescu, jako
najstarszy z ministrów, został wezwany
telegraficznie do Sinaja. Prawdopodo-
bie będzie mu powierzona misja obje-
cia stanowiska premiera.

BUKARESZT. — Zamachu dokonał
sprawca w chwili, kiedy premier Duca
po audjencji u króla, udał się na dworzec,
aby wrócić pociągiem do stolicy.

Według depesz napływających z Bu-
karesztu, zabójca ś. p. premiera Duci,

student Constantinescu był czynnym
członkiem „Żelaznej gwardji pod wez-
waniem św. Michała Archanioła”, któ-
ra obok Ligi obrony chrześcijańsko-na-
rodowej i partji narodowo-agrarnej nie-
dawno powstałej i partji narodowo-so-
cjalistycznej zajmuje front faszystow-
ski w Rumunji. Żelazna Gwardja, któ-
rej przewodzi Kornel Codreanu, w swo-
ich jaskrawych, wręcz terrorystycznych
wystąpieniach wzoruje się na hitlerystach.
Szczególnie gwałtowną działalność roz-
winęła ona w okresie wyborów, dopro-
wadzając do pożałowania godnych zajść
w południowej Besarabji, Bukareszcie,
Jassach i Siedmiogrodzie. Żelazna Gwar-
dja utrzymuje stosunki z hitlerowcami
i faszystami włoskimi. W listopadzie b.
r. członkowie jej przyjmowali niezwy-
kle uroczyste i gorąco wysłannika wło-
skiej partji faszystowskiej, p. Eugenio
Coselschi w czasie jego podróży po
Rumunji.

BUKARESZT. Król Karol powierzył
tymczasowe pełnienie obowiązków pre-
zesa rady ministrów dr. Konstantemu
Anghielescu, ministrowi oświaty.

Prawdopodobnie w sobotę ogłoszo-
ny będzie stan wyjątkowy w Rumunji.

Wyrok śmierci.

Morderca Łabędziewicz przyjął wyrok spokojnie.

POZNAŃ. Wyrokiem sądu doraź-
nego skazany został na śmierć przez
powieszenie morderca śp. Ogródow-
skiej i jej 9-letniego syna — Łabę-
dziewicz. Zbrodniarz przyjął wyrok
spokojnie. obrońca jego zwrócił się
do P. Prezydenta Rzplitej o ułaskawie-
nienie.

Wieczorem nadeszła odpowiedź, że
P. Prezydent nie uwzględnił prośby.
Egzekucję wykonano około północy.

czy wyczekiwanie jest drogą właściwą;
coraz jaśniej widzi, że tak nie jest, że
należy działać. A działać może tylko
społeczeństwo zorganizowane, nie roz-
gadane, rozpolitykowane, rozwydrzone,
lecz karne i świadome swego ostatecz-
nego celu.

O tem pamiętać winniśmy przede-
wszystkiem gotując się do pracy w
Nowym Roku.

Skazaniec przyjął kapelana wię-
ziennego i prosił, aby do czasu egze-
kucji nie pozostawiać go samotnym
w celi, gdyż rozmową z ludźmi chce
sobie skrócić straszne chwile oczeki-
wania. Zaprosił też do siebie tych
dwóch urzędników policyjnych, którzy
go aresztowali. Powiedział do nich,
że liczył się z tak smutnym końcem.

Hitlerysty w Kłajpedzie.

KŁAJPEDA 29. 12. — W związku
z zamierzonym wysiedleniem obywateli
niemieckich, którzy zajmowali w Kłaj-
pedzie wyższe stanowiska przeważnie
w szkolnictwie, policja polityczna prze-
prowadziła szereg rewizji, znajdując
wiele kompromitującego materiału,
świadczącego o działalności antypań-
stwowej, akcji sobotażowej i t. d. U
wielu osób znaleziono materiał, dowo-
dzący uprawiania akcji szpiegowskiej.
Niektórzy nauczyciele stali na czele
bojówek hitlerowskich, których zadaniem
było zbieranie informacji. Poza tem
stwierdzono, że z Niemiec przybywali
na terytorjum Kłajpedy emisariusze
narodowo-socjalistyczni.

Aresztowania trwają w dalszym ciągu.

Pogrzeb śp. Marii Hlundowej.

KATOWICE 0. 12. — Wczoraj
odbył się w Mysłowicach pogrzeb matki
ks. Prymasa śp. Marii Hlundowej przy
udziale ks. ks. biskupów, licznego du-
chowieństwa świeckiego i zakonnego,
przedstawicieli władz i licznych rzesz.
Mszę św. odprawił ks. proboszcz
Hlund z Warszawy a nad grobem prze-
mówił wznuszający J. E. ks. prymas
Hlund.

Dwa węże morskie w Szkocji.

LONDYN, 28. 12. — Dzisiejsze dzien-
niki londyńskie donoszą, w związku z
pojawieniem się potwora morskiego w
jeziorze Loch Ness, iż dzisiaj dokonano
nad jeziorem ciekawych obserwacji
z których wynikać ma rzekomo niezbi-
cie, iż w jeziorze znajdują się dwa po-
twory. Zaobserwowano je bowiem o
jednej i tej samej godzinie w 2-ch
miejscach, oddalonych od siebie o 40
kilometrów. Napływ ciekawych wzrasta
z każdym dniem.

Przewrót w Argentynie został przez władze udaremnion.

BUENOS AIRES. — Przewrót w
Argentynie, planowany przez ugrupo-
wania radykalne, został przez władze
udaremniony. Rewolucja wybuchła w
kilku miejscowościach prowincji Santa-
Fe, została przez wojsko i policję stłu-
miona.

Wszelkie zamiary rewolucjonistów
speliły na niczem, gdyż policja zawcza-
su aresztowała przywódców zamierzo-
nego przewrotu, uniemożliwiając w ten
sposób planowane opanowanie budyn-
ków rządowych stolicy.

Cwierćwiecze strasznej katastrofy której ofiarą padło 83.000.

RZYM, 28. 12. — Dziś o świtanie w Mesynie odbyło się we wspaniałej nowej katedrze uroczyste nabożeństwo żałobne. Dzień ten bowiem, to dzień straszliwej rocznicy: ćwierć wieku temu 28 grudnia 1908 r. największe z pamiętnych trzęsienie ziemi dosłownie zmiołło z powierzchni ziemi kwitnące i bogate miasto. Pod gruzami Mesyny zginęła wówczas połowa jej mieszkańców 83.000 osób

Ofiary pochowano na malowniczym cmentarzu nad morzem; przez cały rok kwitną tu róże, wśród zieleni

nych palm. Dziś tylko jeszcze ten malowniczy cmentarz przypomina straszliwą katastrofę z przed 25 lat.

Miasto dzwignęło się z gruzów i dziś jest większe niż przed ćwierćwieczem liczy bowiem około 200.000 mieszkańców. Przez dość długi czas wahało się, czy rozpocząć systematyczną odbudowę; właściwie zabrano się do niej na dobre dopiero po wojnie, a ukończono budowę monumentalnych gmachów państwowych dopiero niedawno temu.

Lunatyk w cudzej alkowie.

Zabawna historia wydarzyła się niedawno w okolicy Windsoru.

W dzielnicy wiołowej mieszkała młoda para, lekarz John Sharer ze swą uroczą żoną. W tych dniach Sharer musiał wyjechać; kiedy następnego dnia nad ranem wrócił i wszedł do swego mieszkania, zastał w sypialni, w swym łóżku jakiegoś młodzieńca w nocnej bieliźnie. Był to właściciel sąsiedniej willi. Obok snem sprawiedliwych spała jego małżonka.

Doktor zbudził wiarołomną żonę, która jednak wśród płaczu zaklinała się na wszystkie świętości, że nie wie zupełnie skąd się wziął ów młodzieniec w

łóżku męża i zapewniała, że jest niewinna. Płacz jej zbudził donzuanę. Oświadczył on, że również nie rozumie zupełnie, jakim cudem znalazł się w sypialni swych sąsiadów, ponieważ wie na pewno, że wieczorem kładł się spać do własnego łóżka. Zapewniał on, że mógł się tu dostać chyba we śnie, gdyż jest lunatykiem.

Dochodzenia wykazały, że młodzieniec miał rację; świadkowie potwierdzili bowiem, że istotnie ma on skłonności lunatyczne i już niejednokrotnie zachodził w nocy w bieliźnie do cudzych mieszkań.

POPIERAJCIE Rzemiosło Pomorskie!!!

Straszna omyłka.

(24)

POWIEŚĆ.

Juljusz Mary.

(Przekład z francuskiego).

(Ciąg dalszy).

I obie swawolnice zaczęły się śmiać, gdy tymczasem murzyn wyciągnął głowę i przyglądał im się swemi dużemi zdziwionemi oczami.

Słońce zachodziło za skaliste szczyty gróy Tranet, które przez chwilę stały okryte krwawemi blaskami. Lekki wiatr szeleścił liśćmi; ze wszystkich stron lasu dochodziły zmieszane dźwięki różnych szmerów, tysiące drobnych odgłosów, stonowiących razem jedno nic.

Ze strony Haut Butte dolatywał gwar głosów ludzkich i szczekanie psów. Przez wąwóz Piletty przejeżdżały wozy, prowadzone przez wieśniaków. Woły obciążone jarzmem, ciągnęły wolno po skalistych wybojach drogi. Na wierzchołku poukładanych snopów, żniwiarze, starając się utrzymać równowagę, potrzęsali wiśniowemi gałęziami, ozdobionymi girlandami polnych kwiatów i różnokolorowemi, jaskrawemi wstęgami. Byli to ostatni woźnice, ciągnący z pola.

P. Laurent powrócił właśnie z przechadzki po okolicy i usiadł obok córki, wchłaniając z rozkoszą świeżość wieczoru po dniu upalnym.

Doktor wyglądał na lat siedemdziesiąt. Wzrostu wysokiego, chudy i przygarbiony, twarz miał poraną zmarszczkami. Włosy, krótko przystryżone, były zupełnie białe. Broda bardzo długa, sływała mu na piersi.

Rzucił na trawę słomiany kapelusz, oparł się palcami o drzewo bukowe i im myślał:

— To spokój grobowy — mówił sam do siebie — życie tutaj, to zapamięnienie o wszystkim — to śmierć...

Wieśniacy, którzy przejeżdżali, zdejmowali przed nim kapelusze z szacunkiem.

— Życzmy dobrej nocy, panie Laurent.

Marja uśmiechnęła się do nich.

— Życzmy także dobrej nocy i panience, pan- no Marjo. Niech się nie złego nie przyśni! Dobrej nocy, Paulino!

Cień padł na drzewa. Z parowu Piletty podniosły się mgły i pelzały po krzakach wzdłuż drogi, jakby smugi dymu.

Wśród tej głębokiej ciszy zadźwięczały głosy ludzkie. Gromada żniwiarzy z grabiami i widłami za ramionach nadchodziła, śpiewając:

Hop! hop! hop!
Jagnięta są na równinie,
Hop! hop! hop!
A wilcy w leśnej gestwinie
Hop! hop! hop!

Dobrze, gdy nad krynicę wodą przezroczyście,
Albo nad brzegiem świeżego strumyka
Baranki pierą sierść swoją wełnistą,
Lub skaczą po łączce, gdzie stado pomyka.
Hop! hop! hop!

Ale czasami sztuk ze dwadzieścioro
Od stada się oddali bez żadnej obawy
I biegną pod dębiny, obrośnięte korą,
Poszukać świeższej trawki lub lepszej zabawy.
Hop! hop! hop!

Paulina od kilku chwil rozmawiała z wieśniakami z Haut-Butte, powracającymi z doliny, gdzie robili zakupy żywności. Przybiegła do starego doktora i Marji, którzy słuchali twardych i donośnych głosów żniwiarzy. Wskazywała palcem młodzieńca, słusznego wzrostu, który siedł po prawej stronie wozu napełnionego zbożem.

— Ten, co tam idzie — rzekła — to p. Jerzy, nowy dzierżawca z la Cendriere. P. Jerzy poprostu, innego nazwiska nikt nie zna...

Wieśniacy śpiewali dalej. Wóz trząsnął się po wyłobionej drodze. Nagle woły stanęły. Ciężar zboża przechylił się i jedno koło się podniosło.

Ludzie zaczęli podierać wóz z prawej i lewej strony, podczas gdy wolarz poganiał gwałtownie woły i wołał:

— Wio! Łysy! Wio! ty, szeroka głowo. Rogacz! Waga, wio! wio!

Już było zapóźno. Potężny ciężar pochylił się zbytnio i runął, ciągnąc za sobą i wóz. Dwaj ludzie zniknęli pod snopami. Dał się słyszeć okrzyk trwogi:

Roosevelt o pokoju.

WASZYNGTON 29. 12. — Prezydent St. Zjednoczonych Roosevelt wygłosił wczoraj wielkie przemówienie na bankiecie fundacji im. Wilsona.

Roosevelt zapowiedział, że Ameryka nie wstąpi do Ligi, lecz zamierza współpracować z nią w każdej niepolitycznej kwestji.

Ludność świata — mówił Roosevelt w 90 procentach jest zadowolona ze swych granic terytorjalnych. Pokój wszechświatowy zagrożony jest przez pozostałe 10 procent, co do których istnieje obawa, że pójda za swymi przywódcami, domagającymi się ekspansji terytorjalnej kosztem sąsiadów nawet gdyby wszyscy inni zgodzili się na nienapadanie wzajemne i ograniczenie zbrojeń.

Gdyby te 10 procent mogło być przekonane przez te 90 procent, aby myślały samodzielnie i nie dały się prowadzić na pasku, to na świecie zapanałaby prawdziwy pokój — oświadczył prezydent, formułując następujące trzy postulaty:

1) Niechaj każdy naród zgodzi się w okresie kilku lat stopniowo usunąć wszystką broń ofensywną, będącą w jego posiadaniu, i nie produkować dodatkowej.

Nie zabezpiecza to jeszcze żadnego narodu przed inwazją, o ile nie będzie mu przyznane prawo zabezpieczenia własnych granic nieruchomymi i trwałymi fortyfikacjami i o ile nie będzie

wprowadzona stała inspekcja międzynarodowa w celu przekonania się, czy sąsiedzi nie produkują i nie utrzymują zbrojeń dla wojny ofensywnej.

2) Niechaj każdy naród zgodzi się na deklarację, że żaden z nich nie pozwoli swoim siłom zbrojnym przekroczyć granic swego kraju i przejść na terytorjum drugiego. Wykroczenie przeciw temu zobowiązaniu byłoby traktowane przez ludzkość jako akt napaści i dlatego musiałoby wywołać potępienie całej ludzkości.

3) Gdyby takie porozumienie było przyjęte przez olbrzymią większość państw z tem, że wejdzie w życie tylko wtedy, gdy podpisane będzie przez wszystkich, to wówczas byłoby stosunkowo łatwo ustalić, które państwa chcą podkreślić swą przynależność do grona mniejszości, wciąż jeszcze wierzącej w siłę miecza dla celów inwazji i atakowania swych sąsiadów.

Gdyby narody mogły przemawiać do siebie, to natychmiast osiągnęłyby się pokój wszechświatowy. Przez całe stulecia wojny, w tej liczbie także i wojna wszechświatowa 1914 r., były targami rządów.

Będzie to tylko kontynuacja ideologii Wilsona — zakończył Roosevelt — jeżeli naszej generacji zaproponujemy, aby odtąd zamiast wojen, które robią rządy, trwał pokój pomiędzy narodami.

HUMOR.

Na wystawie.

— Adelciu nie stój tak długo przed tym krajobrazem zimowym; przecież tak się łatwo zaziębiasz!

Wrażliwy.

— Dlaczego pan zawsze śpi w tramwaju?

— Ależ ja wcale nie śpię! Zamykam tylko oczy, bo nie mogę patrzeć jak starsze panie muszą stać, a nikt im nie ustępuje miejsca.

U fotografa.

— Czy pan chciałby fotografię do pasa?

— Nie, wolałbym z głową!

Konferencja.

— Tatusiu, co właściwie znaczy „konferencja“?

— Konferencja, dziecko, to jest takie spotkanie, na którym ludzie naradzają się nad tem, gdzie spotkać się następnym razem.

— Pan Jerzy przywałomy zbożem.

Wszyscy rzucili się na pomoc, w pośpiechu i trwede porywano snopy i podawano je sobie z rąk do rąk.

W kilka sekund usunięto straszny ciężar z piersi młodego człowieka. Dzierżawca leżał na wznak z nogami podkurezonemi. Zemlał. Duża żerdź, która przytrzymała snopy u wierzchu wozu, uderzyła go w głowę, zanim zdążył usunąć się na bok.

Nadbiegł p. Laurent. Jeden z wieśniaków pochylił się nad Jerzym i uniósł w ramiona.

— Tutaj, panie Josillet — wołali służący — tutaj!

I wskazywali na dom pana Laurent; ten ostatni zbliżył się do nich szybko.

— Jestem doktorem, panie — rzekł.

— Pan Bóg cię nam zsyła — powiedział Josillet drżącym głosem.

Jerzy nie dawał znaku życia; Josillet niósł go jak dziecko. W domu, Marja z pomocą Pauliny, rzuciła na ziemię materac Josillet ostrożnie złożył na nim młodego człowieka.

— Boże! — szepnął łkając — gdyby on umarł!

P. Laurent zaraz się nim zajął.

Młodzieniec miał stłuczoną rękę i głęboką ranę w głowie. Zemlenie było spowodowane nie tyle bólem otrzymanej rany, ile przyduszeniem.

Po kilku chwilach badania, stary doktor uspokoił Josilleta.

Panu Jerzemu nie grozi żadne niebezpieczeństwo — rzekł, — Nie obawiaj się pan.

Młodzieniec niebawem przyszedł do siebie. Spojrzał ze zdziwieniem na otaczające go osoby, a spostrzegłszy Josilleta i służących z la Cendriere, którzy śledzili jego poruszenia, rzekł, uśmiechając się:

— Ach! przypominam sobie. Boże! jakżeż mi głowa cięży!

Przez kompresy ze świeżej wody, które doktor zmieniał co chwila, przeciekała krew.

— Trzeba, żebyś się pan nie ruszał — rzekł Laurent.

— Gdzie jestem?

— U doktora z Haut-Butte.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Kronika Walka na rewolwery z rabusiami węglowemi.

Niedziela
31
grudnia

Toruń

Kalendarzyk rzymsko-kat.
Sobota: Eugenjusza.
Niedziela Sylwestrowa.

Kina:

Mars: „Gorzka herbata gen. Yen”.
Światowid: „Testament dr. Ma-
buze”.

Palace: „Carmen”.
Lira: „Zakazana molodja”.

Teatr Narodowy:

Sobota „Florette i Patapon”.

Niedziela o godz. 15 „Królewna Po-
krzywka”; o godz. 20 „Na... ko-
chaj się... go”, rewja.

Poniedziałek o godz. 16 „Dama w
jedwabach”.

Nabożeństwa w kościołach
toruńskich (w niedzielę 31. 12. i w
poniedziałek 1. 1.): kość. św. Jana: w
oba dni Msze św. o godz. 7, 8, 9, 10
(suma) i 11,45 (dla dzieci). Nieszpory
w niedzielę o godz. 17, w poniedziałek
o godz. 15.

Kość. św. Jakóba: w oba dni Msze
św. o godz. 7, 9, 10 (suma) i 12. Nie-
szpory w niedzielę o godz. 17, w po-
niedziałek o godz. 15.

Kość. NPMarji: W oba dni Msze św.
o godz. 7 (kaz.), 9, 10, 15 (suma) i 12
(kaz). Nieszpory w niedzielę o godz. 17
w poniedziałek o godz. 15. W ponie-
dzialek 1. 1. nabożeństwo w Rozgar-
tach.

Kość. Chryst. Króla (Mokre): Msze
św. w oba dni o godz. 7, 8, 30 (dla dzie-
ci), 10 (suma) i 12. Nieszpory w nie-
dziele o godz. 19, w poniedziałek o
godz. 15.

W kościele św. Jana w niedzielę 31
12. na zakończenie starego roku i na
zakończenie jubileuszu 700-lecia parafji
odbędzie się 12-godzinna adoracja,
począwszy o godz. 7 rano do godz. 19.

Służba pocztowa. W niedzie-
lę nastąpi jednorazowe doręczenie po-
czt. W poniedziałek, czyli w Nowy
Rok poczta będzie zupełnie nieczynną.

Majwytworniejsze i największe Kino Torunia

„MARS”

ul. Warszawska.

GORZKA HERBATA
Generała Yen

Największe wydarzenie sezonu
Wyczarowana bajka roman-
tyczna dwójga kochanków róż-
nych ras. — Chiny ognarńce
płomieniem wojny domowej.
Czar wschodu.

Wschodni przepych.
Tajemniczy i kuszący wschód.

z udziałem:

Barbary Stanwyck, Nilsa Asthera
pięknej Japonki Toshi Mori.

Nadprogram: Tygodnik ze złotej serii Foxa

Początek o godz.: 17, 19, 21.
W niedzielę i święta: 15, 17, 19, 21

Wypadek przy pracy. Zatrud-
niony w Pom. Drukarni Rolniczej ma-
szynista Maksymilian Zamkowski, pod-
czas pracy przy maszynie rotacyjnej
doznał zmiążdżenia ręki. Nieszczęście
byłoby większe, gdyby nie szybka or-
jentacja jednej z nakładaczek, która
momentalnie zatrzymała maszynę.

Zamkowski pracował w Toruniu od
kilku zaledwie dni, pochodzi z Gru-
dządza. Odstawiono go do szpitala.

Hazard na ulicy. Po mieście
kręci się jako podejrany osobnik, na-
bierający naiwnych na grę „w trzy
naparstki”. Ustawia swój stolik tak,
aby zdala mógł zauważyć zbliżającego
się stróża bezpieczeństwa i z wczesną
drapnąć. Grę rozpoczynają wspólnicy,
udający publiczność, którzy wygrywa-
ją spore sumy i w ten sposób zachę-
cają innych do udziału. Dziś w połu-
dnie osobnik uprawiał swój proceder

Toruń, 30. 12. Dnia 29 am. o g. 1
w nocy kilku osobników wskoczyło
na pociąg węglowy tranzytowy zda-
żający z Torunia-Mokre do Turzna,
z którego zrzucili ok. 30 ctr. węgla,
a następnie usiłovali węgiel ten za-
brać. Pełniący służbę patrolową st.
post. Haładziak z Torunia natknął
się na wspomnianych złodziei, którzy
na widok jego porzucili węgiel i po-
rzucili węgiel i poczęli uciekać, oświe-
lając przytem Haładziaka lampką elek-
tryczną, a następnie z odległości ok.
200 metrów oddali do niego dwa strza-
ły z rewolwery, które chybiły.

W odpowiedzi na to st. post. Ha-
ładziak oddał do złodziei również
strzał z rewolwery, który także chy-
bił. W pościgu za uciekającymi w

pobliżu wsi Rubinkowo Haładziak
przytrzymał jednego ze złodziei i to
Pośpiecha Władysława, lat 20, z Ru-
binkowa, który miał przy sobie około
50 kg. węgla we worku.

Podczas przytrzymania i stąd po-
wstałego szamotania się, pistolet Ha-
ładziaka wypalił i zranił Pośpiecha w
rękę. Pośpiech mimo to, wykorzystu-
jąc chwilowe zamieszanie, zdołał zbiec.

Pośpiech po powrocie do domu
zgłosił się do lecznicy miejskiej w To-
runiu po opatrunek i został areszto-
wany.

Jako współsprawców Pośpiecha a-
resztowano Zamożniaka Jana i Mięta-
ka Jana, których osadzono w areszcie
policijnym. Porzucony węgiel zwró-
cono władzy kolejowej.

Oczy umarłe widzą?

Czy niewidomi będą mogli patrzeć oczyma
osób umarłych?

Zagadnieniem tem zajmuje się me-
dycyna już od dawna. Czy oko „ampu-
towane” i wsadzone drugiej osobie (o-
czywiście przy zszyciu i zrośnięciu się
nerwu) może nadal służyć za narząd
wzrokowy? Można by przecież w ten
sposób przywracać niewidomym wzrok.

Już przed dziesięciu laty eksper-
ymentował na tem polu młody opera-
tor węgierski Tivadar Kippanyi, który
przeszczepiał oczy niższym gatunkom
zwierząt: żabom, salamahdrom a wre-
szcie szczurom. Był jeszcze studentem,
gdy odważył się na publiczny odczyt
we Wiedniu poparty licznymi doświad-
czeniami. Szczury, którym Kippanyi
przeszczepił oczy z innych zabitych
okazów, istotnie widziały; stwierdzono
to sadzając je na podwyższeniu, z któ-
rego szczury zeskakiwały śmiałym su-
sem na ziemię, gdy tymczasem szczury
oślepienie trwożliwie szukały innego
zejścia.

Ale pomimo to powagi naukowe
oświadczyły, że eksperymenty młodego
Węgra niczego nie dowodzą, bo za sa-
dniczą niemożliwością jest przeszczepie-
nie oczu, gdyż oddzielone od ciała,
od dostępu krwi oko umiera natych-
mias i nigdy nie może już widzieć.

na ul. Jagiellońskiej. Warto, aby za-
jęła się nim policja.

Likwidacja Tow. Kupców
Chrześcijańskich. W ub. piątek od-
było się nadzwyczajne walne zebra-
nie Towarzystwa Kupców Chrześci-
jańskich w Toruniu, na którym uchwa-
lono jednogłośnie likwidację Towarzy-
stwa. Przyczyną likwidacji jest trud-
na sytuacja finansowa Towarzystwa.
Nad upadłością tej organizacji, mają-
cej przecież tak doniosłe zadanie do
spełnienia, należy zawsze ubolewać.
Życie organizacyjne wszędzie w Pol-
sce w dzisiejszych warunkach zamię-
ra. Jest to objaw, który nasuwa dużo
niewesołych refleksyj.

Czy w miejsce dotychczasowego To-
warzystwa, powstanie nowe, dotych-
czas niewiadomo.

Wieczór Sylwestrowy

spędzisz mile w lokalu

Wojciechowskiego

ul. Kopernika.

Zebrań Tow. Polsko-Cze-
chosłowackiego odbędzie się dnia
2 stycznia o godz. 19-ej w sali ksią-
żęcej Dworu Artusa. Na porządku
dziennym m. in. referat o geografii
Jugosławii i sprawozdanie z wyciecz-
ki słowiańskiej po Morzu Śródziem-
nym.

Obecnie doświadczenia dokonane
we Fryburgu przez profesora Wagnera
wykazały jednak, że rację miał węgier-
ski student a mylił się uczeni. Wa-
gner udowodnił, że oko żyje jeszcze
przez pewien czas po śmierci osobnika
i może wznowić swą działalność, jeżeli
uda się przed upływem tego czasu
przywrócić obieg krwi. Czas ten trwa
mniej więcej 22 minuty. Doświadczenie
wykonał Wagner i Roese z głową psa.
Głowe odcięto od tułowia, by po pew-
nej chwili oczom martwego zwierzęcia
zapewnić dopływ żywej ciepłej krwi:
stworzono sztuczny obieg krwi. Oczy
zmarłe poczęły reagować na światło,
zwaćć się i rozszerzać — słowem: od-
żyły!

Czy makabryczny ten eksperyment
może mieć jakiegokolwiek znaczenie pra-
ktyczne? Czy może doprowadzić do
tego, że ociemniałym kiedyś będzie
można „przeszczepić” oczy osób umar-
łych? Przy dzisiejszym stanie chirurgii
wydaje się utopją, by można w ciągu
niespełna pół godziny dokonać takiej
operacji, zapewniającej oczom zmarłym
odżywający obieg krwi; ale w przy-
szłości... kto wie?

Roczne walne zebranie Tow.
Powst. i Wojaków „Straż” w To-
runiu odbędzie się w sobotę, 30 bm.
o godz. 8-ej wieczerem w „Gospodzie”
przy ul. Strumykowej.

Z Pomorza.

Chełmża. — Ucieczka więźnia.
Z tut więzienia zbiegł niejaki Władysław
Gaj, odsiadujący karę 10-miesięczną.
Gaj skorzystał z nieuwagi dozorey i w
czasie, gdy tenże przyniósł mu pod-
wieczorek, uciekł z celi, poczem dostał
się na dziedziniec i przez mur na ulicę.
Zarządzono za nim pościg.

Tczew. Grasowanie usypiaczy.
Przed jednym z domów przy ul. Dwor-
cowej znaleziono nieprzytomnego han-
dlarza byłda Jakóba Warholdta, oby-
watela gdańskiego, zamiesz. w Kalthofie
Przewieziono go do szpitala. Odzys-
kawszy przytomność, stwierdził War-
holdt brak około 1000 guldów gdań-
skich. Przepuszcza on, że padł ofiarą
zawodowych złodziei - usypiaczy.

Z kroniki policyjnej.

Dnia 29 bm. zgłoszono w Toruniu
1 wyp. włamania do biura „Pomorskiej
Izby Rolniczej” 1 wyp. usiłowanego
włamania, do fabryki „Ogniwo”, 2 wyp.
drobnej kradzieży, z których jedną wy-
kryto. 1 wyp. przywłaszczenia, oraz
spisano 3 doniesienia za przekr. przep.
pol. admin. i 21 donies. za przekr.
przep. sanit. obyczaj.

Dnia 29 bm. przytrzymał w Toru-
niu 1 osobę za wałęsanie się po torach
kolejowych i 1 osobę za nadużycie
alkoholu, które odstawił się do Staro-
śwa Gr., 1 osobę za swawolne alarmo-

wanie Straży pożarnej oraz uprawianie
nierządu zarobk., 3 osoby za kradzież
węgla kolejowego, 1 osobę cel. m usta-
lenia tożsamości i 2 osoby za inne kra-
dzieże, które osadzono narazie w aresz-
tach policyjnych.

Wszystkim naszym Czytelnikom,
Współpracownikom i Sympatykom
życzy Dosiego Roku Redakcja i
Administracja.

HUMOR.

Oszczędność.

— Dlaczego uczysz się pisma dla
niewidomych?

— Muszę oszczędzać. Elektrownia
tak zdiera za prąd, że muszę nauczyć
się tych wypukłych znaków, aby na-
stępnie wieczorami czytywać o cieniu.

Zachęta.

— Coby pani powiedziała, panno
Zosiu, gdybym panią tu przed wszy-
stkimi publicznie pocałował.

— Niech pan nie wyrabia głupstw!
Przejdźmy się lepiej trochę po ogro-
dzie.

Poncz Sylwestrowy

Szampan but. 5 zł.

KANTOROWICZ

TORUN, UL. SZEROKA

Kącik kobiecy.

Przed karnawalem.

Sylwester otwiera krótki w tym ro-
ku karnawał; gdy w roku poprzednim
trwał aż do 1 marca, w tym roku Po-
pielec przypada już na 14 lutego.

Trzeba go zatem wykorzystać. Wie-
my wszyscy, że jak długo istnieć bę-
dzie ród kobiecy, dążeniem jego bę-
dzie: podobać się. Talentem kobiecym
jest: wydawać się mężczyźnie zawsze
nową i inną. Nie osiąga się tego wy-
łącznie strojem, lecz ważnym czynni-
kiem będzie tu zawsze uczesanie.

Kobieta, obdarzona smakiem łatwo
wynajdzie przy pomocy wytrawnego
fryzjera właściwą dla siebie fryzurę. Mo-
da tegoroczna przynosi mnóstwo naj-
różniejszych modeli: fryzury z przedzia-
łem i falami spadającymi na szyję, in-
ne które tył głowy pozostawiają gład-
kim a całe bogactwo loczków przesu-
wają ku przodowi (wygląda to bardzo
dekoracyjnie i nadaje się zwłaszcza dla
mniejszych kobiet). Wymyślnym dora-
dźcą można uczesanie z przodu raczej
gładkie a za to opadające bogactwem
loczków na szyję. Modele wiedeńskie
przynoszą znów dawne uczesanie „a la
Gretchen” z warkoczem oplecionym
dookoła głowy.

Jednego należy się wystrzeżać: nie
trzeba stosować się do przyjaciółki, któ-
ra w tej czy innej fryzurze odniosła
wielki sukces, ale wyboru dokonać we-
dług własnej twarzy, własnej indywi-
dualności.

I tu właśnie rada fryzjera, obdarzo-
nego smakiem artystycznym odda nam
nieocenione usługi: bogactwo nowej
mody jest tak wielkie, że dla każdej
twarzy i każdej sukni znajdzie się od-
powiednie uczesanie.

Trwała i wodna
ondulacja
pod gwarancją

Paweł Kniec

Wielkie Garbary 16

obok kawiarni „ITALJA”

U Grubej Maryny.

Na zakończenie Starego Roku. — Inny samowar. — Nastaną lepsze czasy, postara się o to Chora Kasa.

Kiedy wszedłem do lokalu i spojrzałem na beczkę, Gruba Maryna obrzuła odwróciła głowę.

— Nie dąsaj się, Maryś kochana! Wiem o co ci chodzi: nie odwiedzałem cię tak długo, bo chory byłem — grypa i suchoty „kieszonkowe”; no ale pierwsze minęło a do drugiego już się czło wiek przyzwyczail: więc przyszedłem aby choć na zakończenie starego roku z tobą pogwarzyć...

Udobruchało się wkrótce pocziwe Marynisko i jak puściło w ruch ozorek, tak nijak nie mogłem dojść do głosu.

— Z czem teraz do nas nie przychodzą, to aż strach: teraz przyszło kiedyś dwóch, jeden doktor, ale nie od chorych, tylko od gazet a drugi „kolega”. Przychodzi i prosi o samowar „wiwru”. Powiada mu stołowy, że tylko herbaty zwyczajnej, albo z rumem może dostać, a on na to, że to nie herbata, tylko taka książka, w której stoi jak wizyty składać, komu się ukłonić i wszystko co ma wiedzieć dobrze wychowawcy człowiek. Ja mu na to powiadam, że taki pan doktor to i sam powinien wiedzieć bez książki, a on z buzią namnie, że to nie moja rzecz. Byłbym mu porządnie głowę zmyła, ale wszedł gospodarz i wyklarował tym panom, że księgarnia, gdzie takie „samowary” sprzedają, jest obok. Więc poszli.

A kiedyś przychodzi znów taki biedaczyna chorowaty i powiada: „Od Nowego Roku będziesz miała więcej gości Maryno!”, — „Czemu, pytam, czy prohibicję w Polsce mają zaprowadzić?” — „Gdzietam prohibicję, poprostu Kasa Chorych ci gości będzie naimować! Widać, kobieto, że gazeta

wcale nie czytujesz: toć od 1 stycznia, jak Cię w żołądku zaboli i chcesz do kasowego doktora — zapłać 20 gr. zapisze ci lekarstwo — plać 10 gr. (a napewno będzie rycyna), chcesz na boleści czego innego — znów 30 gr. — Razem 60 gr. Toć każdy pomysł: czy nie lepiej za te pieniądze gołnąć sobie jedną czystą z pieprzem? Boleści przejdą a przynajmniej Kasie pieniędzy nie będziesz napychał. A to samo z grypą, z przeziębieniem i z innymi dolegliwościami. Mówię ci, Maryno, dobre teraz dla was nastana czasy!”

— Wiesz — powiadam — może on miał i rację: pewnie dlatego zrobili taką ustawę żeby monopol podreperować. Toć ludzie zawsze większe mają zaufanie do monopolowych gorzelanych, niż do naczelnich lekarzy w Kasie. Taki gorzelany swą naukę odbył musi w gorzelni, na kartoflach i spirytusie się zna, a naczelnny lekarz z Kasy Chorych wiadoma rzecz...

Stanowczo: lepszy kieliszek czystej niż kasochoorskie ryzyko.

Wstępujcie do Stowarzyszenia Młodej Polski.

Kapelusze welurowe
Bieliznę — Krawaty
i rękawiczki

kupisz
najtaniej u

Leona Kuczyńskiego
TORUŃ. POZNAŃ.

Pracownia Garderoby
wojskowej, damskiej i męskiej
BERNARD PRUS

Mickiewicza 84 Toruń Telefon 820

Wielki wybór w materiałach
bielskich i przyborach krawieckich
stałe na składzie.

Dogodne warunki!
Obsługa fachowa i rzetelna.

KANTOROWICZA

Winiaki - Likieru - Wina

najtaniej

TORUŃ, SZEROKA 18.

Winiak but 5,60 zł.

Wiśniak but 4,25 zł.

Likiery od 5,60 zł.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

Kawa - Herbatka - Kakao
Cuklerki, Czekolady
Biszkopty, Pierniki

Jan Leopolt

T. z o. p.

TORUŃ, Św. Katarzyny 10.

P. K. O. nr. 207 594.

Wędzarnia ryb poleca

Łososia, węgorze, flądry, pomuchle, sielawki, śledzie wędzone (matjasy)

specjalność sprotki z własnej wędzarni
skrzynka 3 funty 1 złoty.

Toruń, Szczytna 5. --: Telefon 281.

Przyjmuje wszelkie gatunki ryb i wyroby mięsne do wędzenia.

wielki
Wybór

Okulary — Binokle
Barometru
Termometru

Dostawca dla Kas Chorych, klinik
ocznych i dla wojska
poleca

Najstarszy i Pierwszy Polski Zakład Optyczny

Franciszek Seidler

Optyk i Bandażysta

Obok poczty TORUŃ Obok poczty
Staromiejski Rynek 16 - Telefon 574

Ceny przystępne
Obsługa fachowa.

SINGERA

maszyny do szycia miesięcznie zł 15.—
F-nia Singer - Toruń st. Rynek 17.

Drogerja :: Toruń

„SANITAS”

właśc.: B. SIKORA

Stary Rynek naprzeciw Kopernika

Specjalność: **Zioła lecznicze**

Ziemiańska Polska

poleca

wyborne wędliny, sery, pasztety
chleb wiejski i drob
Toruń, Żeglarska 26.

WINA wódki i likieru

poleca

W. Maćkowiak

Szeroka 24.

POLECAM

Orzechy włoskie i laskowe
Figl, Daktyle

Owoce krajowe i południowe.

H. SOWA

TORUŃ, Mała Garbary 2.

Abonujcie Nową Polskę.

Biuro Administr. Inform. Pośredn.
dla Handlu Przemysłu i Rolnictwa

„LABOR” -- Toruń
Przedzamecz 12. Telefon 525.

poleca swoje usługi przy kupnie, dzierżawie gospodarstw, kamienie, willi, lokali, mieszkań itp.

Kapelusze

damskie, największy wybór
najnowsze modele
najniższe ceny — tylko przy
ulicy Żeglarskiej 20
dwa okna wystawowe.

Lampy - Żyrandole

E. SIWIEC, TORUŃ, Żeglarska 31

Abażury

E. SIWIEC, TORUŃ, Żeglarska 31.

Żarówki

E. SIWIEC, TORUŃ, Żeglarska 31.

Radjo

E. SIWIEC, TORUŃ, Żeglarska 31.

**Zakład
Jubilersko-zegarmistrzowski**
LUDWIK KONCKI

Toruń, Królowej Jadwigi Nr. 13.
poleca

zegary — zegarki — biżuterję, wielki
wybór obrączek ślubnych po cenach
znacznie niższych.

Przy każdym zakupie dodają prezent.

STEMPLE

kauczukowe i metalowe
oraz wszelkie grawury
szybko, tanio i gustow.
wykonuje

Fabryka Szylów Metalow. i Stempli
Henryk Rausch, Toruń
Moskwa 16 - Tel. 1409

Dla wygody Czytelników naszych zamieszczamy poniżej kwity abonamentowe. Tych wszystkich, którym chodzenie na pocztę sprawia trudności, prosimy jeden kwit, odpowiednio wypełniony, odesłać na najbliższy urząd pocztowy, a listowy zgłosi się po przedpłatę przy najbliższej sposobności. Drugi kwit prosimy wręczyć sąsiadowi z zachęceniem do zaabonowania „NOWEJ POLSKIE”.

Do Urzędu Pocztowego w

Zamówienie. Niniejszem zamawiam wychodzącą w Toruniu codziennie gazetę „Nową Polskę” na styczeń 1934 r. za 1,36 zł, włącznie z opłatą poczt. Proszę dostarczać pod poniższym adresem:
Należytość za prenumeratę proszę ściągnąć przez listowego.

Imię i nazwisko _____

Miejsc.: _____ ul. i nr. _____

Kwit pocztowy na zł _____, tytułem przedpłaty „Nowej Polskiej” za styczeń 1934 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1933 r.

podpis: _____

Do Urzędu Pocztowego w

Zamówienie. Niniejszem zamawiam wychodzącą w Toruniu codziennie gazetę „Nową Polskę” na styczeń 1934 r. za 1,36 zł, włącznie z opłatą poczt. Proszę dostarczać pod poniższym adresem:
Należytość za prenumeratę proszę ściągnąć przez listowego.

Imię i nazwisko _____

Miejsc.: _____ ul. i nr. _____

Kwit pocztowy na zł _____, tytułem przedpłaty „Nowej Polskiej” za styczeń 1934 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____, dnia _____ 1933 r.

podpis: _____